

[Hanne Severinsen]

gen trådte til, at få den nye teknologi ind i skolerne, ikke som mål i sig selv, men som redskab til at lære f.eks. matematik, grammatik og stavning på en sjovere og hurtigere måde.

Det er en debat, vi er ved at have overstået. Det er godt i gang, og selvfølgelig skal vi videreudvikle det. Men det skal ikke få nogen til at tro, at fremtidens udfordringer bare kræver, at vi får teknisk kendskab. Tværtimod betyder de store udfordringer, at vi får brug for, som jeg før sagde, mere åndelig baggage. Vi skal være opgaveløsere. Vi skal være kreative. Vi skal kunne skelne mellem skidt og kanel. Vi skal have sans for kvalitet. Derfor er det vigtigt, at vi får styrket fagenes kreative og kulturbærende indhold.

Det er det lille barns natur at være nysgerrig og ivrig efter at lære. Men alt for ofte bliver det skuffet, og det kommer til at synes, at det er kedeligt at skulle lære noget. Alt for ofte giver vi det tygget mad og stiller for få krav, først og fremmest for få individuelle krav. Vi er nemlig alle gode til noget, og det er skolens opgave at stimulere eleverne til det, de kan, og udvikle deres kreative evner, ikke at tilpasse dem til en grå masse.

I tirsdags drøftede vi her i Tinget i forbindelse med kulturformidlingen, hvordan man kunne få børnene bort fra bare at være passive tv-kiggere. Det er noget, der i høj grad hænger sammen med den måde, vi opdrager vores børn på, og det er forældrenes ansvar i samarbejde med skolen.

Der foregår inden for folkeskolen i disse år en spændende debat om fremtidens skole. Man er i stigende grad blevet opmærksom på, at det nok er forkert med politisk missionering, men det er også forkert med holdningsløshed. Alting er ikke lige meget, og lærere må godt være forskellige, bare de er optaget af det, de er i gang med.

Der foregår også en god debat om, hvordan vi udnytter ressourcerne bedre. Flere steder gøres der forsøg med at give mere dispositionsfrihed. Vi giver f.eks. et bloktilskud pr. elev. Så har man så og så mange timer at rokere med, og det er mange gange noget, der sætter en ny udvikling i gang, fordi man pludselig opdager, at hvis man selv kan prioritere, så prioriterer man måske lidt anderledes. Og hvis man pludselig får den mulighed, så behøver man måske ikke altid f.eks. at

have så meget specialundervisning, som man har i øjeblikket.

Der er også gjort forsøg på at åbne skolen, og man debatterer, hvordan den kan blive mere åben over for det omgivende samfund. Skolen skal ikke være en lukket verden, og det er godt, hvis nogle af lærerne har andre erfaringer og anden specialviden end den traditionelle.

Men det er også vigtigt, at vi her i Folketinget bevarer den tradition for brede forlig og enighed, der trods alt, selvfølgelig med nuanceforskelle, har været. Vi ser nok forskelligt på nogle ting, men der er også ting, vi er enige om. Det er vigtigt, at folkeskolen får mulighed for at udvikle sig roligt i fremtiden.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Sommerens debat om folkeskolen har ikke overraskende afsløret, at der er to helt modsat rettede syn på, hvad elever er for nogle mennesker. Nogle mener tilsyneladende, at eleverne er som tomme flasker, som forældre og lærere kan fylde med den blanding, de nu anser for at være den rigtige. Vi andre mener, at børn udvikler sig selv i samarbejde med andre børn og med de voksne, de omgås og bliver vejledt af.

Overordnet er der to ting, der hindrer folkeskolens videre udvikling, nemlig manglende tid og manglende ressourcer. I den nødvendige videreudvikling af folkeskolen mener SF, at de bedste sider af den nuværende skole skal bevares. Det drejer sig om klasselærerprincippet og den i princippet udelte undervisning.

Vi vil en skole, hvor eleverne i samarbejde med deres lærere har tid til at planlægge og gennemføre undervisningsforløb, så børnene oplever både enkeltheder og helheder. Skolen bør være stedet, hvor der er tid til at fordybe sig i et arbejdsforløb, stedet, hvor eleverne oplever, at deres indsats er til nytte og har værdi for dem selv og for andre. Skolen skal være stedet, hvor den enkelte elev får lov til at udfolde sine praktiske, musiske og kreative evner samtidig med indlæringen af den nødvendige basisviden.

Den nu 10 år gamle folkeskolelov rummer en række muligheder, som netop på baggrund af den manglende tid og de manglende ressourcer aldrig er blevet ført ud i livet.